

Arrest

nr. 106 124 van 28 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 april 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. VAN WEYENBERGE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van (Z.D.), verder verzoeker als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 27 juli 1945 in Basra geboren. U bent een christen van Arabische origine. U woonde eerst in de Al Ashar wijk te Basra. Sinds 1976 woonde u in de Jenainah wijk te Basra. U ging tot het derde middelbaar naar school. Van 1969 tot 1971 volbracht u uw militaire dienstplicht. Vanaf de jaren '80 tot 2003 werkte u als ambtenaar bij de postdienst. Nadien stond u in de koop en verkoop tot 2009. Uw zoon (W.Z.S.D.) (O.V. X) vertrok in 2010 uit Irak na bedreigd te zijn geweest. Uw echtgenote (K.M.) (O.V. X) werd regelmatig beledigd en geïntimideerd omwille van het feit dat ze christen is. In maart 2012 werden lege bierblikjes voor uw deur achtergelaten. Er zat ook een dreigbrief bij waarin gezegd werd: "varkenseters, de dag van jullie afrekening is nabij". Op 28 mei 2012 kwamen drie personen in de winkel van uw zoon (M.Z.S.D.) (O.V. X) binnen. Ze lieten hem enkele kogels zien en vroegen hem er een uit te kiezen waarmee hij gedood

zou worden indien hij niet aan hun eis om 5000 dollar te betalen zou voldoen. Op 31 mei 2012 zijn u en uw echtgenote samen vertrokken uit Syrië. Op 19 juni 2012 zijn jullie in België aangekomen en vroegen jullie hier asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart (dd. 15/5/07), uw nationaliteitsbewijs (dd. 22/3/10), uw woonstkaart, foto's van uw huwelijk, uw voedselrantsoenkaart, uw kerkelijke huwelijksakte en uw doopakte.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

U beroept zich immers op dezelfde vluchtmotieven van uw zoon (M.Z.S.D.) (O.V. 7.543.795). In zijn hoofde werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus genomen daar diende te worden geconcludeerd dat hij er niet in was geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

De beslissing van uw zoon met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt als zou er in uw hoofde sprake zijn van een systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende ernstige elementen heeft aangebracht om gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Zo dient, wat de **dreigbrief** die jullie zouden hebben ontvangen betreft, te worden vermeld dat u hier zeer vaag over blijft. Zo verklaart u dat jullie deze brief twee à drie maanden voor uw vertrek ontvingen, preciezer kunt u dit niet situeren (CGVS p.14). Ook de rest van uw familieleden blijft vaag over het precieze tijdstip waarop jullie deze brief ontvingen. Zo verklaart uw echtgenote vaagweg dat jullie die brief in het begin van het jaar, ongeveer in maart zouden hebben ontvangen (CGVS 12/17640B p.7). Uw moeder houdt het erop te zeggen dat jullie de dreigbrief ontvingen een tweetal maanden voordat u afgeperst werd in de winkel (CGVS 12/16676B p.8). Wat de inhoud van deze brief betreft blijft u evenzeer vaag. Zo weet u niet op wiens naam de brief stond, of er voor de rest nog namen in vermeld stonden en of er nog iets anders werd in geschreven dan "de dag van de dood van de varkenseters is nabij". Ook wat de afzenders van deze brief betreft hebt u geen idee (CGVS p.15). Uw moeder, die de brief vond, verklaarde dat er geen naam of afzender in vermeld stond. Er zou niet meer hebben ingestaan dan dat de dag van de afrekening voor de eters van varkensvlees is aangebroken (CGVS 12/16676B p.8-9). Dat u dit niet zou weten wat er wel of niet in de brief vermeld staat, doet twijfels rijzen met betrekking tot de vraag of deze bedreiging werkelijk heeft plaatsgevonden.. Bovendien moet worden vastgesteld dat u niet weet of er een link is tussen deze brief en de afpersing die later zou hebben plaatsgevonden (CGVS p.15). In het licht van deze vaststelling is het des te meer opmerkelijk dat uw ouders beweren dat deze brief afkomstig zou zijn van het Mehdi leger, waardoor zij toch wel een link veronderstellen (CGVS 12/16676 p.11). Bevreemdend is ook te moeten vaststellen dat uw moeder deze brief gewoon zou hebben vernietigd, zelfs zonder u en uw echtgenote hierover iets te vermelden. Dit is des te meer bevreemdend gezien jullie verwijzingen naar het feit dat christenen in Basra zouden bedreigd worden en moesten vluchten (CGVS p.16 - CGVS12/16676 p.9, 12 - CGVS 12/16676B p.5-6). Bijgevolg zou toch een zekere omzichtigheid kunnen worden verwacht wanneer jullie thuis een dreigbrief ontvangen. Dat jullie vervolgens gewoon jullie leven hebben voortgezet en op hetzelfde adres zijn blijven wonen, lijkt dan ook moeilijk te rijmen met de context die jullie schetsen en getuigt in elk geval allerm minst van een gegronde vrees voor vervolging (CGVS p.2, 14 - CGVS 12/16676B p.9). Tot aan de afpersing, waarvan u niet weet of deze gelinkt is aan de dreigbrief, maken jullie geen enkele melding bedreigingen of andere problemen die zich zouden hebben voorgedaan.

Vervolgens dienen enkele bedenkingen gemaakt worden met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw meest recente vervolgingsfeiten, met name de **afpersing** waarvan u slachtoffer zou zijn geworden. Zo is het uitermate bevreemdend te moeten vaststellen dat, wanneer u gevraagd wordt naar de werkzaamheden die u in Irak uitvoerde, u niet spontaan vermeldt dat u een winkel openhield. Nochtans werd uitdrukkelijk gevraagd of u buiten de reeds door u opgenoemde werkzaamheden ooit nog ander werk deed (CGVS p.6). Het is pas later wanneer u aanvat met de uitleg over uw relaas, dat u aanhaalt dat u een winkel openhield (CGVS p.11). Een dergelijke discrepantie in uw verklaringen doet ernstige twijfels rijzen over uw vluchtaanleiding, die zich immers in het kader van uw winkel afspeelde. Wanneer u gevraagd wordt dit te verduidelijken antwoordt u simpelweg dat u dacht dat er enkel gevraagd werd naar werk bij de overheid of anderen en niet naar werk als zelfstandige (CGVS p.12). Deze uitleg kan echter niet overtuigen.

Wat u verklaart als reden voor de afpersing in uw winkel, namelijk het feit dat u als christen een makkelijk doelwit zou zijn (CGVS p.13), staat haaks op hetgeen wat uw echtgenote hierover

verklaarde. Zij haalt immers het feit dat u een goede job had bij die oliefirma aan als reden voor deze bedreigingen (CGVS 12/17640B p.7). Dergelijke incoherenties brengen uw algehele geloofwaardigheid aan het wankelen. Voorts haalt u in het begin van het gehoor aan dat u tot 24 juni 2012 zou gewerkt hebben voor de oliemaatschappij (CGVS p.6). Nochtans zou u reeds sinds 28 mei 2012 ondergedoken zijn bij uw schoonouders (CGVS p.2). Dat u wel gewoon bleef werken gedurende deze periode doet in ernstige mate afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Zo er al enig geloof zou kunnen worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, dan nog dient te worden opgemerkt dat u niet blijkt te weten of de bedreiging op 28 mei nog een staartje heeft gekregen of niet. In elk geval kan u na die bedreiging in uw winkel op 28 mei 2012 **geen enkele aanwijzing** meer geven als zou men u nog viseren (CGVS p.13). Volgens uw echtgenote zouden jullie hier zelfs niet meer naar hebben geïnformeerd (CGVS 12/17640B p.7). Bovendien bleven uw ouders nog een drietal dagen thuis wonen, dat terwijl u verklaart dat uw huis vlakbij uw winkel lag en u gekend was in de wijk (CGVS 12/16676 p.2, 11). Het viel dus allesbehalve uit te sluiten dat het Mehdi leger naar jullie huis zou komen. Dat jullie ervoor kozen hen gewoon thuis te laten verblijven, wetende dat aan dit adres voordien ook reeds een bedreiging in de vorm van een dreigbrief werd geuit, doet andermaal afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees. Het feit dat dat u zelf nog gedurende ongeveer een maand in Irak verbleef, terwijl u degene was die rechtstreeks zou zijn bedreigd, bevestigt deze conclusie (CGVS p.2). Voorts is het opmerkelijk dat u **geen concrete voorbeelden** kunt geven van andere personen die gelijkaardige problemen meemaakten als u (CGVS p.13).

Bovendien legt u **geen enkel bewijsstuk** voor wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u **niet** aannemelijk maakt dat uw vrees voor vervolging omwille van uw vermeende problemen die te linken waren aan uw werkzaamheden in de periode 2005 nog **actueel** zijn. Immers, na deze bedreigingen stopte u dit werk en u haalt aan dat u hierdoor geen problemen meer heeft ondervonden (CGVS p.5, 7). Ook de bedreigingen die u in 2007 ondervond zijn niet meer actueel. U haalt immers zelf aan dat de personen die hierachter zaten na bemiddeling verhuisd waren toen u enkele maanden later uit Turkije terugkeerde (CGVS p.11). Daarnaast moet worden vastgesteld dat u van 2007 tot 2012 geen problemen aanhaalt.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jullie verwijzingen naar andere christenen die bedreigd zijn en moesten vluchten, onvoldoende zwaarwichtig te zijn om in jullie hoofde gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat er, hoewel individuele voorvallen niet uit te sluiten vallen, geen sprake (meer) is van een gerichte vervolgingscampagne tegenover de christelijke gemeenschap in Basra.

Bovenstaande elementen laten het CGVS dan ook geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren.

Tot slot dient te worden opgemerkt het feit dat de status van vluchteling werd toegekend aan uw broer (W.Z.S.D.) (O.V. 6.681.005), uw zus (N.Z.S.) (O.V. 6.755.506), uw tante (S.S.E.D.) (O.V. 7.541.852), uw tante (I.S.E.D.) (O.V. 7.541.853) en haar kinderen (G.S.T.A.-Z.) (O.V. 7.541.855) en (A.S.T.A.-Z.) (O.V. 7.541.854), geen doorslaggevende invloed heeft op de inschatting van uw vrees voor vervolging. Elke asielaanvraag wordt immers op individuele basis beoordeeld.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de provincie Basra in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 26 september 2012 die aan het administratief dossier werd toegevoegd).

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op de algemene analyse van de veiligheidssituatie in Zuid-Irak, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor

burgers uit Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Wat de door u voorgelegde **documenten** betreft dient te worden vastgesteld dat deze bovenstaande appreciatie niet in positieve zin kunnen ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw originele identiteitskaart (dd. 15/5/07), uw nationaliteitsbewijs (dd. 22/3/10), uw woonkaart, foto's van uw huwelijk, uw voedselrantsoenkaart, uw kerkelijke huwelijksakte en uw doopakte. Deze documenten zeggen enkel iets over uw identiteit, en herkomst, dewelke hier sowieso niet ter discussie staan.

Tot slot moet worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenote en schoondochter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van (M.K.), verder verzoekster, als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u geboren op 3 juni 1958 in Basra. U bent een Chaldeeus christen van Arabische origine. U woonde eerst in de Maqal wijk te Basra. In de jaren '70 woonde u gedurende een tweetal jaar in de Jumhuriya wijk te Basra. Sinds uw huwelijk in 1978 woonde u in de Jenainah wijk te Basra. Van 1976 tot de jaren '90 werkte u bij de boekhouding van de elektriciteitsdienst. Nadien had u een kledingatelier bij u thuis tot een drietal jaren geleden. U werd regelmatig beledigd en geïntimideerd omwille van het feit dat u christen bent. In maart 2012 werden lege bierblikjes voor uw deur achtergelaten. Er zat ook een dreigbrief bij waarin gezegd werd: “varkenseters, de dag van jullie afrekening is nabij”. Op 28 mei 2012 kwamen drie personen in de winkel van uw zoon (M.Z.S.D.) (O.V. 7.543.795) binnen. Ze lieten hem enkele kogels zien en vroegen hem er een uit te kiezen waarmee hij gedood zou worden indien hij niet aan hun eis om 5000 dollar te betalen zou voldoen. Op 31 mei 2012 bent u samen met uw echtgenoot (Z.D.) (O.V. 7.528.666) uit Irak vertrokken. Op 19 juni 2012 kwamen jullie in België aan en vroegen jullie hier asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart (dd. 15/5/07), uw nationaliteitsbewijs (dd. 10/3/10) en uw doopakte.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

U beroept zich immers grotendeels op dezelfde vluchtmotieven van uw zoon (M.Z.S.D.) (O.V. 7.543.795). In zijn hoofde werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus genomen daar diende te worden geconcludeerd dat hij er niet in was geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

De beslissing van uw zoon met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt als zou er in uw hoofde sprake zijn van een systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende ernstige elementen heeft aangebracht om gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Zo dient, wat de **dreigbrief** die jullie zouden hebben ontvangen betreft, te worden vermeld dat u hier zeer vaag over blijft. Zo verklaart u dat jullie deze brief twee à drie maanden voor uw vertrek ontvingen, preciezer kunt u dit niet situeren (CGVS p.14). Ook de rest van uw familieleden blijft vaag over het precieze tijdstip waarop jullie deze brief ontvingen. Zo verklaart uw echtgenote vaagweg dat jullie die brief in het begin van het jaar, ongeveer in maart zouden hebben ontvangen (CGVS 12/17640B p.7). Uw moeder houdt het erop te zeggen dat jullie de dreigbrief ontvingen een tweetal maanden voordat u afgeperst werd in de winkel (CGVS 12/16676B p.8). Wat de inhoud van deze brief betreft blijft u evenzeer vaag. Zo weet u niet op wiens naam de brief stond, of er voor de rest nog namen in vermeld stonden en of er nog iets anders werd in geschreven dan “de dag van de dood van de varkenseters is nabij”. Ook wat de afzenders van deze brief betreft hebt u geen idee (CGVS p.15). Uw moeder, die de brief vond, verklaarde dat er geen naam of afzender in vermeld stond. Er zou niet meer hebben ingestaan dan dat de dag van de afrekening voor de eters van varkensvlees is aangebroken (CGVS 12/16676B p.8-9). Dat u dit niet zou weten wat er wel of niet in de brief vermeld staat, doet twijfels rijzen met betrekking tot de vraag of deze bedreiging werkelijk heeft

plaatsgevonden.. Bovendien moet worden vastgesteld dat u niet weet of er een link is tussen deze brief en de afpersing die later zou hebben plaatsgevonden (CGVS p.15). In het licht van deze vaststelling is het des te meer opmerkelijk dat uw ouders beweren dat deze brief afkomstig zou zijn van het Mehdi leger, waardoor zij toch wel een link veronderstellen (CGVS 12/16676 p.11). Bevreemdend is ook te moeten vaststellen dat uw moeder deze brief gewoon zou hebben vernietigd, zelfs zonder u en uw echtgenote hierover iets te vermelden. Dit is des te meer bevreemdend gezien jullie verwijzingen naar het feit dat christenen in Basra zouden bedreigd worden en moesten vluchten (CGVS p.16 - CGVS12/16676 p.9, 12 – CGVS 12/16676B p.5-6). Bijgevolg zou toch een zekere omzichtigheid kunnen worden verwacht wanneer jullie thuis een dreigbrief ontvangen. Dat jullie vervolgens gewoon jullie leven hebben voortgezet en op hetzelfde adres zijn blijven wonen, lijkt dan ook moeilijk te rijmen met de context die jullie schetsen en getuigt in elk geval allerm minst van een gegronde vrees voor vervolging (CGVS p.2, 14 - CGVS 12/16676B p.9). Tot aan de afpersing, waarvan u niet weet of deze gelinkt is aan de dreigbrief, maken jullie geen enkele melding bedreigingen of andere problemen die zich zouden hebben voorgedaan.

Vervolgens dienen enkele bedenkingen gemaakt worden met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw meest recente vervolgingsfeiten, met name de **afpersing** waarvan u slachtoffer zou zijn geworden. Zo is het uitermate bevreemdend te moeten vaststellen dat, wanneer u gevraagd wordt naar de werkzaamheden die u in Irak uitvoerde, u niet spontaan vermeldt dat u een winkel openhield. Nochtans werd uitdrukkelijk gevraagd of u buiten de reeds door u opgenoemde werkzaamheden ooit nog ander werk deed (CGVS p.6). Het is pas later wanneer u aanvat met de uitleg over uw relaas, dat u aanhaalt dat u een winkel openhield (CGVS p.11). Een dergelijke discrepantie in uw verklaringen doet ernstige twijfels rijzen over uw vluchtaanleiding, die zich immers in het kader van uw winkel afspeelde. Wanneer u gevraagd wordt dit te verduidelijken antwoordt u simpelweg dat u dacht dat er enkel gevraagd werd naar werk bij de overheid of anderen en niet naar werk als zelfstandige (CGVS p.12). Deze uitleg kan echter niet overtuigen.

Wat u verklaart als reden voor de afpersing in uw winkel, namelijk het feit dat u als christen een makkelijk doelwit zou zijn (CGVS p.13), staat haaks op hetgeen wat uw echtgenote hierover verklaarde. Zij haalt immers het feit dat u een goede job had bij die oliefirma aan als reden voor deze bedreigingen (CGVS 12/17640B p.7). Dergelijke incoherenties brengen uw algehele geloofwaardigheid aan het wankelen. Voorts haalt u in het begin van het gehoor aan dat u tot 24 juni 2012 zou gewerkt hebben voor de oliemaatschappij (CGVS p.6). Nochtans zou u reeds sinds 28 mei 2012 ondergedoken zijn bij uw schoonouders (CGVS p.2). Dat u wel gewoon bleef werken gedurende deze periode doet in ernstige mate afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Zo er al enig geloof zou kunnen worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, dan nog dient te worden opgemerkt dat u niet blijkt te weten of de bedreiging op 28 mei nog een staartje heeft gekregen of niet. In elk geval kan u na die bedreiging in uw winkel op 28 mei 2012 **geen enkele aanwijzing** meer geven als zou men u nog viseren (CGVS p.13). Volgens uw echtgenote zouden jullie hier zelfs niet meer naar hebben geïnformeerd (CGVS 12/17640B p.7). Bovendien bleven uw ouders nog een drietal dagen thuis wonen, dat terwijl u verklaart dat uw huis vlakbij uw winkel lag en u gekend was in de wijk (CGVS 12/16676 p.2, 11). Het viel dus allesbehalve uit te sluiten dat het Mehdi leger naar jullie huis zou komen. Dat jullie ervoor kozen hen gewoon thuis te laten verblijven, wetende dat aan dit adres voordien ook reeds een bedreiging in de vorm van een dreigbrief werd geuit, doet andermaal afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees. Het feit dat dat u zelf nog gedurende ongeveer een maand in Irak verbleef, terwijl u degene was die rechtstreeks zou zijn bedreigd, bevestigt deze conclusie (CGVS p.2). Voorts is het opmerkelijk dat u **geen concrete voorbeelden** kunt geven van andere personen die gelijkaardige problemen meemaakten als u (CGVS p.13).

Bovendien legt u **geen enkel bewijsstuk** voor wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u **niet** aannemelijk maakt dat uw vrees voor vervolging omwille van uw vermeende problemen die te linken waren aan uw werkzaamheden in de periode 2005 nog **actueel** zijn. Immers, na deze bedreigingen stopte u dit werk en u haalt aan dat u hierdoor geen problemen meer heeft ondervonden (CGVS p.5, 7). Ook de bedreigingen die u in 2007 ondervond zijn niet meer actueel. U haalt immers zelf aan dat de personen die hierachter zaten na bemiddeling verhuisd waren toen u enkele maanden later uit Turkije terugkeerde (CGVS p.11). Daarnaast moet worden vastgesteld dat u van 2007 tot 2012 geen problemen aanhaalt.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jullie verwijzingen naar andere christenen die bedreigd zijn en moesten vluchten, onvoldoende zwaarwichtig te zijn om in jullie hoofde gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat er, hoewel individuele voorvallen niet uit te sluiten vallen, geen sprake (meer) is van een gerichte vervolgingscampagne tegenover de christelijke gemeenschap in Basra.

Bovenstaande elementen laten het CGVS dan ook geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren.

Tot slot dient te worden opgemerkt het feit dat de status van vluchteling werd toegekend aan uw broer (W.Z.S.D.) (O.V. 6.681.005), uw zus (N.Z.S.) (O.V. 6.755.506), uw tante (S.S.E.D.) (O.V. 7.541.852), uw tante (I.S.E.D.) (O.V. 7.541.853) en haar kinderen (G.S.T.A.-Z.) (O.V. 7.541.855) en (A.S.T.A.-Z.) (O.V. 7.541.854), geen doorslaggevende invloed heeft op de inschatting van uw vrees voor vervolging. Elke asielaanvraag wordt immers op individuele basis beoordeeld.

Tot slot moet worden vastgesteld dat het feit dat men van u zou eisen een hoofddoek te dragen in een voornamelijk islamitisch gebied, onvoldoende ernstig is dat in casu zou kunnen worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. De intimidaties in de manier waarop men naar u keek wanneer u op straat kwam en uw hoofddoek niet op de juiste manier op had, zijn evenmin voldoende zwaarwichtig te noemen en waren geenszins levens- of vrijheidsbedreigend. U haalt ook aan een keer gevolgd geweest te zijn. Opmerkelijk hierbij is dat u hiervan zelf niets had gemerkt. Het gaat hier dus slechts om een blote bewering van uw buurman, dewelke u op geen enkele manier kunt staven. Evenmin kan u duidelijk maken hoe hij wist dat u achtervolgd werd (CGVS p.5). U brengt met andere woorden onvoldoende ernstige aanwijzingen aan waaruit kan worden geconcludeerd dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Bovenstaande elementen laten het CGVS dan ook geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de provincie Basra in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 26 september 2012 die aan het administratief dossier werd toegevoegd).

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op de algemene analyse van de veiligheidssituatie in Zuid-Irak, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Wat de door u voorgelegde **documenten** betreft dient te worden vastgesteld dat deze bovenstaande appreciatie niet in positieve zin kunnen ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw originele uw identiteitskaart (dd. 15/5/07), uw nationaliteitsbewijs (dd. 10/3/10) en uw doopakte.. Deze documenten zeggen enkel iets over uw identiteit, en herkomst, dewelke hier sowieso niet ter discussie staan.

Tot slot moet worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenoot en schoondochter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers beroepen zich op dezelfde motieven als deze van hun zoon.

Verzoekers stellen dat uit het feitenrelaas reeds meerdere malen gebleken is dat hun zoon het slachtoffer werd van geweldplegingen en bedreigingen omwille van zijn religie en zijn band met een

buitenlandse firma, wat ook in Irak soms geassocieerd wordt met christelijke godsdienst (stuk 2, p. 30). Hij diende reeds in 2010 zijn land te ontvluchten.

Verzoekers waren er zich van bewust dat de Iraakse gemeenschap zeer negatief was ten opzichte van christenen waardoor ze zich jarenlang aanpasten. Op het moment dat zij de dreigbrief ontvingen, wisten ze nog niet dat er ook effectief fysieke dreigementen zouden volgen. De afpersing van 28 mei 2012 was de laatste druppel die de emmer deed overlopen. Verzoekers kunnen geen voorbeelden geven van andere christenen in hun wijk die gelijkaardige problemen ondervonden gezien de voorbije jaren erg veel christenen de regio verlieten (stuk 2, p. 30). Alleen al het feit dat er bewaking nodig was aan de kerk op zondag wijst erop dat het niet veilig is voor christenen om hun geloof openlijk te belijden in Irak waardoor de (overgebleven) christengemeenschap zich dan ook zo min mogelijk in de kijker tracht te zetten. Daarom kunnen zij ook geen bijkomende informatie bekomen over de situatie in hun dorp. Er zijn ook slechts weinig familieleden achtergebleven.

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift nieuwe documenten: *“een bevestiging van het politiedepartement te Basra aangaande de bedreigingen die tegen verzoeker geuit werden op 28 mei 2012”* en *“een bevestiging van de voorzitter van de kerk van Mar Afram dat verzoeker zijn verhaal aan de bisschop gedaan heeft en dat hij het land ging verlaten uit vrees voor het leven van zijn leven”*.

Verzoekers stellen dat er ook in het recente verleden verscheidene veiligheidsincidenten hebben voorgedaan zoals de bomaanslagen in Basra op 17 maart 2013 waarbij minstens 10 doden vielen (stuk 4). Het CGVS houdt geen rekening met het feit dat de veiligheidssituatie in Zuid-Irak veranderd is en het bijgevoegde rapport niet aangepast is aan de huidige situatie en aldus geen rekening gehouden is met de meest recente gegevens.

2.1.2. Bij fax van 24 juni brengen verzoekende partijen landeninformatie bij.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoekers zich in onderhavig verzoekschrift beroepen op de feiten en middelen die werden aangebracht door hun zoon. Het beroep van hun zoon (en diens echtgenote) tegen de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen is bij de Raad is gekend onder rolnummer 124.322.

Inzake dit beroep oordeelde de Raad bij arrest nr. 106 122 van 28 juni 2013 als volgt:

“(…) De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen volgende motivering bevatten: “Tot slot dient te worden opgemerkt het feit dat de status van vluchteling werd toegekend aan uw broer (W.Z.S.D.) (O.V. 6.681.005), uw zus (N.Z.S.) (O.V. 6.755.506), uw tante (S.S.E.D.) (O.V. 7.541.852), uw tante (I.S.E.D.) (O.V. 7.541.853) en haar kinderen (G.S.T.A.-Z.) (O.V. 7.541.855) en (A.S.T.A.-Z.) (O.V. 7.541.854), geen doorslaggevende invloed heeft op de inschatting van uw vrees voor vervolging. Elke asielaanvraag wordt immers op individuele basis beoordeeld.”

Verzoekers verwijzen in het verzoekschrift ook naar de situatie van de christenen in Irak.

De Raad stelt vast dat, hoewel iedere asielaanvraag principieel op individuele basis dient te worden beoordeeld, er geen informatie in het dossier voorhanden is omtrent de reden(en) waarom aan verzoekers broer, zijn zuster, twee tantes (langs vaderszijde) en hun kinderen de vluchtelingenstatus werd toegekend. De Raad kan zich derhalve niet vergewissen of deze erkenningen geheel of deels gebaseerd zijn op de religie van verzoekers familieleden. De landeninformatie inzake de situatie van christenen in Basra dateert van een onderzoekreis van 15 tot 20 oktober 2011 en kan, mede gelet op de inhoud van dit verslag, niet meer aanzien worden als actuele informatie.

Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.”

Gelet op voorgaande vaststellingen inzake het profiel van de verzoekers en hun familierelatie met voormelde erkende vluchtelingen ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 maart 2013 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS